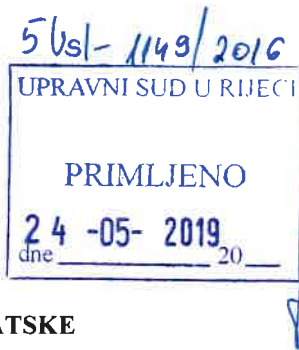

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3100/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Slavice Marić-Okičić, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Biserke Kalauz, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara u upravnom sporu tužitelja /protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Marina Ljubić Karanović, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1149/16-13 od 16. ožujka 2018., na sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2019

presudio je

Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1149/16-13 od 16. ožujka 2018.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika, klasa: UP/I-344-08/16-01/367, urbroj: 376-05/AB-16-7 (IM) od 1. srpnja 2016.

Navedenom odlukom tuženika odbijen je u cijelosti zahtjev tužitelja za rješavanje spora, kao neosnovan

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS).

U žalbi, u bitnome, navodi da je u travnju 2015. godine raskinuo ugovorni odnos kako za fiksni telefon i Internet tako i za mobilni telefon, no da ga je zainteresirana osoba Telekom d.d. Zagreb obavijestila da u njegovom otkazu nije bilo označeno da otkazuje i mobilni telefon, ali da se nije htio sporiti pa se i dalje služio mobitelom te mu je namjera bila to učiniti u veljači 2016. godine. Ističe da mu je zainteresirana osoba u kolovozu 2015. godine, zbog dugogodišnje suradnje, poklonila fiksni aparat i mobitel, te je iste aparate poklonio prijateljima, ali da to ne znači da je sklopio ugovor na dvije godine, posebice ne telefonskim putem. Tvrdi da je prvostupanjski sud povrijedio postupovne odredbe jer nije pravilno ocijenio provedene dokaze pa stoga ni zaključak o činjeničnom stanju nije pravilan, kao i da je odbijanjem provođenja predloženih dokaza uvidom u transkripte razgovora prvostupanjski

sud pogrešno utvrdio da je između njega i operatora zaključen ugovor na daljinu na rok od dvije godine. Ističe da je prvostupanjski sud povrijedio i materijalno pravo jer je za sklapanje bilo kakvog ugovora potrebna volja ugovornih stranaka, a koja na njegovoj strani nije postojala. Predlaže da ovaj Sud poništi pobijanu presudu i usvoji tužbeni zahtjev.

Tuženik se u odgovoru na žalbu protivi razlozima žalbe. Ostaje kod navoda iznijetih tijekom postupka. Ističe da je činjenično stanje u potpunosti i pravilno utvrđeno te da je pobijana presuda na zakonu osnovana. Predlaže da ovaj Sud žalbu odbije.

Zainteresirana osoba se nije očitovala na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu, kao i postupak koji joj je prethodio, u granicama razloga iznesenih u žalbi sukladno članku 73. stavku 1. ZUS-a, ovaj Sud nije utvrdio postojanje razloga zbog kojih se presuda žalbom pobija niti razloga na koje pazi po službenoj dužnosti.

Prvostupanjski je sud nakon izvršenog uvida u dokumentaciju priloženu spisu tuženika i održane usmene rasprave te na temelju razmatranja relevantnih pravnih i činjeničnih pitanja, a uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, sukladno ovlaštenju iz članka 33. stavka 2. ZUS-a, pravilno ocijenio da je odluka tuženika donesena na temelju pravilno provedenog upravnog postupka te potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

U postupku je utvrđeno je tužitelju 22. kolovoza 2015. za telefonski priključak 052/391673 izvršena aktivacija paketa „MAX2“ uz opciju „MAXadsl Flat“ te aktivacija pretplatničkog odnosa na pretplatničkom broju [redacted] tarifa „Najbolja Mala“; da su predmetne usluge aktivirane uz zasnivanje obveznog ugovornog odnosa u trajanju od 24 mjeseca na temelju Zahtjeva (2x) ostvarenog putem kanala teleprodaje; da je uz zasnivanje ugovornih odnosa tužitelj ostvario pogodnost kupnje elektronskog uređaja Panasonic KX-TG 1611 po cijeni od 1.598,00 kn te mobilnog uređaja Huawei Ascend Y350 po cijeni od 18,00 kn (puna cijena 1.598,00 kn) i da je tužitelj od strane operatora pisanim putem obaviješten o realizaciji gore navedene usluge uz pouku o roku i uvjetima za raskid ugovornog odnosa.

Tuženik je na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja utvrdio da zahtjev tužitelja za rješavanje spora, kojim je tražio da se raskine ugovor od 22. kolovoza 2015. te da mu se ispostavi novi račun s posebnom tarifom i uslugama u inozemstvu za mjesec siječanj 2016. godinu, nije osnovan. U obrazloženju osporavane odluke tuženik je naveo da je tužitelj imao mogućnost da, ne navodeći razloge za to, jednostrano raskine predmetni ugovor u roku od 14 dana od dana obavijesti, sukladno članku 72. stavku 1. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, 41/14; dalje: ZZP), a koju nije iskoristio. U odnosu na dio zahtjeva koji se odnosi na nepravilnosti u vezi s obračunatom uslugom i naplatom za broj [redacted] tuženik nije utvrdio nikakve nepravilnosti, jer su pozivi prema inozemstvu obračunati nakon što je iskorišteno 40 minuta besplatnih odlaznih poziva prema odabranoj državi, uključenih u opciju Svijet 25, dok su usluge sa posebnom tarifom korištene jednom te su iste po obračunanom trajanju i iznosu sukladne članku 48. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“, 154/11., 149/13., 82/14. i 24/15., dalje: Pravilnik).

S obzirom na tako utvrđeno činjenično stanje tuženik, kao i prvostupanjski sud, pozvali su se na odredbe članka 41. stavka 1. i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZKK), sadržaj kojih je citiran u obrazloženjima osporenog akta i pobijane presude.

Uzimajući u obzir utvrđeno činjenično, koje tužitelj svoji paušalnim i neargumentiranim prigovorima nije doveo u sumnju, te odredbe članaka navedenih zakona i Pravilnika, ovaj Sud nalazi da je pravilno postupio tuženik kada je na temelju prijedloga

Povjerenstva za zaštitu prava korisnika odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora između njega i operatora, kao neosnovan.

Naime, tužitelj nije iskoristio pravo na jednostrani raskid ugovora, a što je mogao u roku od 14 dana od dana od dana sklapanja ugovora, sukladno odredbi članak 72. stavka 1. ZZP-a. Stoga nema mogućnosti da nakon proteka toga roka traži raskid ugovora. Ovo stoga što sklapanjem pretplatničkog ugovora ugovorne stranke ostvaruju određena prava i obveze koje su definirane samim pretplatničkim ugovorom. Također, nije osnovan ni tužiteljev prigovor da mu nije pravilno obračunata usluga za mjesec siječanj 2016. jer prema dokumentaciji koja prileže spisima tuženika proizlazi da je tužitelj 24. siječnja 2016. u 9,15:18 sati pozivom prema broju iskoristio posljednje besplatne minute (40 besplatnih minuta) prema nepokretnim mrežama u Republici Srbiji) nakon čega mu je ostatak poziva u trajanju od 18:07 minuta pravilno obračunat prema cijeni 1,85 kn/min (bez PDV-a), odnosno u ukupnom iznosu od 33,51 kune.

Kako prema ocjeni ovoga Suda žalbeni navodi nisu osnovani, valjalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 9. siječnja 2019.

Predsjednica vijeća:
Slavica Marić-Okičić, v.r.

Za točnost otpravka ovlaštena službenik

Tanja Nemčić